

Rīga, 2017.gada ____ .decembris

Parlamentārās izmeklēšanas komisijas par
valsts nozagšanas pazīmēm un pirmstiesas
izmeklēšanas kvalitāti locekļiem

Priekšsēdētājam Ingūnai Sudrabas kundzei

Ritvaram Jansona kungam

Andreja Judina kungam

Aināram Mežuļa kungam

Igoram Pimenova kungam

Mārtiņam Šica kungam

Aināra Šlesera

p.k.220170-10406

Upes ielā 1A, Jūrmala

Atklāta vēstule

saistībā ar valsts nozagšanas pazīmēm un pirmstiesas izmeklēšanas kvalitāti
(iesniegums)

2017.gada 21.jūlijā Saeima pieņēma lēmumu izveidot parlamentārās izmeklēšanas komisiju par valsts nozagšanas pazīmēm un pirmstiesas izmeklēšanas kvalitāti (turpmāk – Komisija).

2017.gada 30.oktobra Komisijas sēdē deputāts A.Judins izrādīja aktīvi interesi, bet tas izrādījās par ļoti šauru izskatāmo jautājumu loku, kas, manuprāt, bija vērsta tikai un vienīgi uz kriminālprocesa nr.16870000911 pārvērtēšanu. Tomēr, vēlāk A.Judina kungs ierosināja tikties vēlreiz un paplašināt uzdodamo jautājumu loku, un A.Judins pat vērsās ar sevišķu iesniegumu Ģenerālprokuratūrā.

Tādēļ, nolūkā sekmēt un veicināt visu nepieciešamo apstākļu noskaidrošanu saistībā ar Saeimas doto uzdevumu Komisijai par valsts nozagšanas pazīmēm un pirmstiesas izmeklēšanas kvalitāti un saistībā ar šo uzdevumu taisāmo Komisijas galaziņojumu, lūdsu Komisija izvērtēt un ņemt vērā arī zemāk norādītos faktus. Manuprāt, šie fakti liecina par, iespējams, koruptīvas vai vismaz savstarpēji cieši saistītas grupas pastāvēšanu. Manuprāt, bija acīmredzami, ka laika periodā, kad politiskā partija Vienotība un Jaunais Laiks vadīja valsti, vairākas Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja atbildīgās amatpersonas savus dienesta pienākumus pildīja šīs partijas interesēs – vairākos gadījumos, kur bija konstatēts noziedzīgs nodarījums,

krimināllietas ierosinātas netika un izmeklēšana nenotika, savukārt, gadījumos, kad šīs partijas interesēs bija nepieciešams nomelnot politiskos oponentus, tika ierosinātas krimināllietas un notika ilgstoša nepamatota izmeklēšana.

Iesniegumam pievienoju mediju monitoringa kopsavilkumu, no kura secināmi apstākļi par vismaz trim būtiskām epizodēm:

A.Kampara “tumbočka” – iespējams, nelikumīgas partijas “Jaunais Laiks” politika finansēšanas un pretrunīgu (melošana) ziņu sniegšanas amatpersonas deklarācijā neizmeklēšana

No publiskajā telpā izskanējušās informācijas izriet, ka deputāts Artis Kampars četrās amatpersonas deklarācijās laikā no 2002. līdz 2005.gadam nav norādījis visas ziņas, un Valsts ieņēmumu dienests Saeimai lūdza izdot administratīvajai sodīšanai Saeimas deputātu Arti Kamparu (Jaunais laiks) par nepatiesu ziņu sniegšanu valsts amatpersonas deklarācijā.

2008.gada oktobrī A.Kampars plašsaziņas līdzekļos tika citēts šādi “*Padomājiet kaut nedaudz, kur ta naudiņa rodas? Un nerodas bankomātā viņa, nerodas, piedodiet “tumbočkā”*” (Artis Kampars, jaunā laika Saeimas frakcijas deputāts).

2009.gada 12.martā A.Kampars kļuva par Ekonomikas ministru un partijas biedru V.Dombrovska valdībā. 2010.gada rudenī ievēlēts 10.Saeimā no apvienības “Vienotība” saraksta, taču drīz mandātu nolika, jo saglabāja Ekonomikas ministra amatu arī V.Dombrovska otrajā valdībā.

2011.gada 6.aprīlī *press.lv*, *delfi.lv* publicēja informāciju, ka ekonomikas ministra A.Kampara (Vienotība) sieva vīram uzdāvināja 27`000 latus, par ko liecina viņa Valsts ieņēmumu dienesta Publisko datu bāzē pieejamā amatpersonas deklarācija par 2010.gadu.

Tajā pašā dienā *pietiek.com* norāda, ka A.Kampars pērn ne tikai saņēmis dāvanā no sievas par dzīvokļa pārdošanu saņemtu naudu, kas bija trīsarpus reizes lielāka nekā šī darījuma valstij uzrādītā summa, bet arī spējis atdot aizdevumu, kas bijis ievērojami lielāks nekā visa viņa oficiāli pērn nopelnītā summa. Publikācijā secināts, ka ministram pērn bijuši vismaz 20 tūkstoši latu lieli nelegālie ienākumi.

Kā vēsta portāls *pietiek.com*, lūgts skaidrot, kur ģimenes budžetā parādījušies šie 27 000 latu, Kampars sacīja, ka šo naudu viņa sieva ieguvusi, pārdodot sev piederošo dzīvokli, kas vēl senāk piederējis sievas vecākiem. Darījums, pēc Kampara vārdiem, noticis 2008.gadā, tomēr ģimene vairākus gadus šo naudu neesot noguldījusi bankā, bet uzglabājusi skaidrā naudā. Tomēr, kā rāda zemesgrāmatas dati, līgums par dzīvokļa pārdošanu starp Kampari un pircēju noslēgts 2007.gada 29.maijā un

norādītā pirkuma summa ir vairāk nekā trīs reizes mazāka par to, ko no savas sievas pagājušā gadā saskaņā ar amatpersonas deklarācijā uzrādīto saņēmis Kampars. 46,3 kvadrātmetrus lielā dzīvokli Tukumā ekonomikas ministra dzīvesbiedre pārdevusi par 8000 latu, liecina ieraksts zemesgrāmatā.

2011.gada 7.aprīlī portāls pietiek.com nosūtījis iesniegumu VID un KNAB saistībā ar datiem, kas minēti ekonomikas ministra A.Kampara un Saeimas deputāta A.Šlesera valsts amatpersonas deklarācijās. Portāls uzskata, ka no A.Kampara amatpersonas deklarācijā minētajiem datiem izriet, ka ministram 2010.gadā bijuši vismaz 20 000 latu lieli nelegāli ienākumi.

2011.gada 8.aprīlī A.Kampars izplatīja paziņojumu, kurā jau paskaidro citādi: “Darījumā, kas slēgts starp I.Kampari un dzīvokļa pircēju, dzīvokļa pārdošanas cena ir tāda, kā norādīta zemesgrāmatā. Tajā pašā laika periodā tika pārdotas divas zemesgrāmatā neregistrētas garāžas, kuras atradās garāžu kooperatīvā Jauntukums-1, vienlaikus ar dzīvokli tika pārdotas visas mēbeles, virtuves iekārta ar tehniku, sadzīves tehniku u.c. par kurām cena tika noteikta vienojoties”.

2011.gada 8.aprīlī publicēts premjerministra V.Dombrovska paziņojums, ka informācija, kas attiecas uz ekonomikas ministra finansiālo stāvokli un viņa darījumiem ir VID un KNAB rīcībā. Viņš norādīja, ka jebkurā gadījumā ir svarīgi, ko no savas puses pateiks VID un KNAB – ir pārkāpums vai nav.

Tajā pat dienā *press.lv* norāda “Tas būtu brīnums, ja kāds no Vienotības aizietu prom uz šāda pamata. Parasti uz Vienotības pārkāpumiem tiesībsargi ar četriem un mazāk burtiem abreviatūra izturas ar sapratni. Varu pieņemt, ka, ja kas līdzīgs būtu noticis ar citu politiķi, sekas būtu bijušas nopietnas un viņu sen sistu ar lietussargiem” – uzskata “Saskaņas centra” frakcijas vadītājs J.Urbanovičs.

2011.gada 10.aprīlī ekonomikas ministrs un viņa sieva Ilva Kampare *Ir.lv* skaidro, ka kāds uzņēmējs viņam avansā samaksājis par ministram piederošās SIA “Ronis” kapitāldaļu pirkumu. Otrs naudas avots bija sievas dāvinājums – viņa skaidru naudu uzkrājusi pēc īpašuma pārdošanas un mantojuma no tēva. A.Kampars attiecās nosaukt uzņēmēja vārdu, kurš esot iemaksājis avansu, lai noticētu, ka darījums ir patiens. To, cik daudz kapitāldaļu plānots pārdot, Kampars nevēlējās atklāt, bet norādīja, ka uzņēmuma īpašnieki lēmumus pieņemšot pēc paritātes principa.

2011.gada 11.aprīlī J.Urbanovičs norādīja, ka valdošie savējos nenodos. Viņš paskaidroja, ka A.Kampars ir pašas “pareizākās” un pašas “principiālākās” partijas – “Vienotība” rindās, tādēļ, visdrīzāk, dīvainībām viņa deklarācijā, no kuras izriet, ka Artis Kampars pagājušā gadā atdeva parādus par lielāku summu, nekā visa viņa oficiāli nopelnītā alga visa gada laikā, tiks atrasts kāds gaumīgs skaidrojums. Un ar to būs pielikts punkts.

Jau tajā pašā dienā 11.aprīlī apvienības “Vienotība” Ētikas komisija sabiedrībai ziņoja, ka nav pamata apšaubīt ekonomikas ministra A.Kampara amatpersonas deklarācijā sniegtos datus.

Vienlaicīgi apvienības “Vienotība” biedrs Ministru prezidents sabiedrībai paziņoja “Ja KNAB pārbaude parādīs pārkāpumus, tad tas tiešām arī būs jautājums”, komentējot A.Kampara politisko uzticamību. Tātad, politiskās partijas biedrs, kurš vienlaicīgi ir KNAB kā pārraugošās iestādes priekšnieks publiski ir paziņojis, ka KNAB nekādu kriminālprocesu pret partijas biedru nerosinās un veiks tikai pārbaudi, lai gan pret citu Saeimas deputātu – mani, šāda paziņojuma nebija un kriminālprocess tika sākts.

2011.gada 12.aprīlī plašsaziņas līdzekļos tiek norādīts, ka A.Kampara iesniegtās deklarācijas pārbaudi veic VID. Vēlreiz uzsvērts, ka premjera rīcība sekos tikai tad, ja KNAB konstatēs pārkāpumus.

12.aprīlī plašsaziņas līdzekļos tiek norādīts, ka A.Kampara norādītā aizdevuma neesot, bet gan viņa piederošajam uzņēmumam SIA “Ronis” kā bezprocentu aizdevums no nezināmas personas aizdoti 22 tūkst.euro, kura uzņēmuma gada pārskatā norādīta kā aizdevums sabiedrības apgrozāmo līdzekļu palielināšanai un tā atmaksas termiņš ir 2012.gada novembris.

“Ar nedēļu ilgajiem dumjajiem meliem, izlocīšanos un taisnošanos ekonomikas ministrs Artis Kampars pats sevi ir iedzinis sprukās” – Kampars var palikt pie tā, ka viņa deklarācijā viss ierakstīts pareizi un viņš ar savu deklarāciju nav maldinājis ne valsti, ne sabiedrību, - bet līdz ar to viņam neizbēgami jāatzīst, ka viņš ir melojis par nezin no kā saņemtiem 35 tūkstošiem latu.”

13.aprīlī publicēts, ka Kampars līdz šim ir sniedzis jau vairākas versijas par savā amatpersonā minētajiem un neminētajiem datiem, joprojām klusē ne tikai par avotiem, no kuriem viņa parādos grimstošais un ar milzīgiem zaudējumiem strādājošais uzņēmums Ronis 2009.gadā spējis saņemt bezprocentu aizdevumu, bet arī par investoru, kurš gatavojoties iegādāties šī uzņēmuma kapitāldaļas un it kā jau samaksājis 35 tūkstošus latu drošības naudu, kura tad arī Kamparam pērn reizē ar sievas dāvinātajiem 27 tūkstošiem latu oficiāli ļāvusi savilkt kopā galus.

2011.gada 14.aprīlī publicēts, ka portāls *pietiek.com* vērsies Ģenerālprokuratūrā ar iesniegumu saistībā ar ekonomikas ministra Arta Kampara izteikumiem un rīcību.

2011.gada 3.maijā A.Kampars precizēja savu amatpersonas deklarāciju, tajā norādot, ka viņam piederošā uzņēmuma SIA “Ronis” investors samaksājis drošības naudu 35 000 latu apmērā.

2011.gada 11.maijā apvienība “Saskaņas centrs” lūgusi sākt kriminālprocesu par ekonomikas ministra Arta Kampara (“Vienotība”) iespējamām prettiesiskām

darbībām, vēršoties pie KNAB un ģenerālprokurora ar iesniegumu, lūdzot pārbaudīt Kampara amatpersonas deklarāciju, kā arī faktus par Ekonomikas ministrijas pārraudzīto iestāžu un uzņēmumu slēgtajiem līgumiem ar firmām, kas veidojušas apvienības “Vienotība” priekšvēlēšanu kampaņu. Deputāts norāda, ka Kampara vadītās Ekonomikas ministrijas padotībā esošā Centrālā statistikas pārvalde un “Latvenergo”, kur ministrija ir kapitāla daļu turētāja, slēgusi līgumus par lielām summām ar tām pašām firmām, kas cieši sadarbojas ar “Vienotību” priekšvēlēšanu kampaņas laikā – “GfK Custom Research Baltic” un “McCann Erikson Riga”.

2011.gada 20.maijā pret A.Šleseru KNAB uzsāka kriminālprocesu, tostarp, par noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 219.panta otrajā daļā, .t.i., izdarījis nepatiesu ziņu norādīšanu likumā noteiktajā ienākumu, īpašumu, darījumu vai cita mantiska rakstura deklarācijā. Savukārt, cik zināms, tad pret A.Kamparu nekāda kriminālizmeklēšana netika veikta.

2011.gada 26.maijā plašsaziņas līdzekļos tiek norādīts, ka A.Kampars ir vainojams obligātā iepirkuma ietvaros iepērkamās elektroenerģijas kvotas piešķirot vienai konkrētai komercsabiedrībai. “Tā, SIA TCK savu pieteikuma nu jau apturēto noteikumu ietvaros iesniedza tikai pāris stundas pirms iepriekš noliktā termiņa 2008.gada pēdējās darba dienas darba stundās. Pēc tam MK noteikumos tika iestrādāti pēc ekonomikas ministra A.Kampara iniciatīvas gatavoti grozījumi, kas ļauj Ekonomikas ministrijai izskatīt iepriekš ministrijas apturētā un Ministru kabineta atceltā konkursa iesniegumus. Iepriekš EM apturētā un Ministru kabineta atceltā konkursa iesniegumi tika izskatīti bez konkursa iesniegumu iesniegšanas kārtībā, apejot citus pieteikušos komersantus. Beigu galā ministrija 2009. gada jūlijā varēja pieņemt lēmumu-administratīvu aktu piešķirt SIA TCK obligātā iepirkuma ietvaros iepērkamās elektroenerģijas apjomu 165 000 MWh. Citiem vārdiem sakot, Kampars neredzēti bezkaunīgi apčakarēja vēja enerģētiķus, kas naivi bija iedomājušies, ka piedalās godīgā spēlē, un lauvas tiesu no kvotām iedalīja partijai pietuvinātiem politbiznesa darboņiem. SIA TCK ir tie paši Ventspils uzņēmēji, kas ir sponsori politiskajam spēkam, ko pārstāv Kampars. Redzot ministra spēji pieaugušo spēju atdot parādus un atceroties vēja kvotas, neviļus var ienākt prātā, ka sponsori aiz labas sirds varbūt ir palīdzējuši arī Kamparam... Ak, bet tas tomēr tā nevar būt - ministrs taču nevar būt ņēmis, jo viņam ir tik godīga un kompetenta seja. Tā kā Vienotības kontrolē pašlaik ir gan VID, gan gandrīz viss KNAB, maz ticams, ka šīs institūcijas meklēs un atradīs Kampara darbībās ko nelikumīgu”.

Jau 2011.gada 13.jūnijā Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs atteicies sākt kriminālprocesu par ekonomikas ministra Arta Kampara (V) iespējamām prettiesiskām darbībām, pastāstīja Saeimas "Saskaņas centra" (SC) frakcijas deputāts Aleksandrs Sakovskis.

KNAB atteicās pat pārbaudīt faktus par Ekonomikas ministrijas pārraudzīto iestāžu un uzņēmumu slēgtajiem līgumiem ar firmām, kas veidojušas apvienības “Vienotība” priekšvēlēšanu kampaņu.

Šo neattaisnojamo prettiesisko bezdarbību īstenoja KNAB priekšnieka vietniece Juta Strīķe, kura raksta, ka iesniegumā norādīto informāciju ir iespējams pārbaudīt bez kriminālprocesa. Šī rīcība uzskatāmi pierāda, ka nevienam nav īpašas vēlmes nodarboties ar šo jautājumu un pārbaudīt A.Kampara darbību. Tā presē tika citēts deputāts A.Sakovskis.

Paskaidroju, ka pretstatā situācijai par mani kā Saeimas deputātu, kur KNAB nekavējoties ierosināja kriminālprocesu un aktīvi turpināja veikt noklausīšanos, kā arī īstenoja visas iespējamās procesuālās darbības attiecībā uz mani, tad pret Vienotības biedru Arti Kamparu nekas tāds netika veikts. Manuprāt, tas notika tādēļ, ka KNAB faktiski vadīja topošie politiķi J.Strīķe un J.Jurašs, kuri ļoti simpatizēja apvienībai "Vienotība", un acīmredzami ļaunprātīgi izmantoja savu dienestu stāvokli. Uzskatu, ka šajās iespējamās prettiesiskās darbībās pastāvēja mantiska ieinteresētība.

2011.gada 28.novembrī L.Lapsa rakstīja

“pieņemsim, ka Strīķes kundzes un viņas kantora „īpašās attiecības” ar pavisam konkrētiem politiskajiem spēkiem un to pārstāvjiem, kuru dēļ Strīķes kundze un Co. jau iepriekš ir bijuši spējīgi nepamanīt visbrēcošākās neēdēdības, ir paša KNAB intīmā lieta, par kuru mums un jums nav nekādas darīšanas. Taču nevar noliegt vienu – vēloties kārtējo reizi no mēsliem izvilkt „savējo” pārstāvi, Strīķe un Co. ir pasnieguši lielisku dāvanu visiem ierēdņiem, politiķiem un citām valsts amatpersonām, kurām pavasarī reizē ar nepieciešamību aizpildīt deklarāciju parādās neērtā problēma –paskaidrot, no kurienes tad nākusi starpība starp iespaidīgajiem izdevumiem un krietni mazākajiem oficiālajiem ienākumiem.

Un te nu, rau, kopš Strīķes slēdziena par Kamparu atbilde ir dota: viss, kas nepieciešams, ir kaut ar atpakaļejošu datumu ar kādu trešo personu noslēgts līgums, ar kuru šī te trešā persona izmaksājusi ierēdņim/politiķim tādu un tādu summu par iespēju sīki un smalki izpētīt ierēdņa/politiķa firmu, šķūnīti, pagrabu, motorlaivu, kartupeļu maisu vai jebko citu.

Nevajag ne noslēgtu pirkuma darījumu, ne ekspertu slēdzienu, vai šāds darījums nav fiktīvs jau no pašiem pirmsākumiem, ne, cik var noprast, arī drošības naudas atmaksu. Līgums ir, šķūnītis ir? Tad saskaņā ar Strīķes slēdzienu viss būs kārtībā, lai cik brēcoši neizskatītos no malas, - jo, ja izgāja cauri Kamparam, kāpēc lai mūsu tiesiskajā valstī neizietu cauri arī jebkuram citam, vai ne? Un korupcijas novērošanas birojs, protams, varēs turpināt novērot.”

2012.gada 21.martā Lato Lapsa rakstīja:

Aizvadītajā piektdienā tipogrāfijā, kur tika nodrukāts avīzes Vienotība, PIETIEK! gandrīz miljonu eksemplāru lielais metiens, ieradās prognozējami ciemiņi ar prognozējamām vēlmēm.

Šie ciemiņi bija divas Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja "galvenās speciālistes" - Inga Zeltiņa un Olga Macujeva, kuras, enerģiski vicinot KNAB priekšnieka vietnieka pienākumu izpildītājas Ingas Solovejas parakstītu dokumentu "Par informācijas sniegšanu", protams, interesējās par Vienotība, PIETIEK! izdošanu.

Abas enerģiskās kundzes interesēja - un tagad uzskaitīšu precīzi - virkne dokumentu tieši saistībā ar avīzītes, kā bija teikts dokumentā, "izgatavošanu": līgums, rēķini, maksājuma uzdevumi, uzskaitē grāmatvedības reģistrā, samaksu apliecinājoši dokumenti, pasūtījuma dokumenti, tostarp arī elektroniskā pasta izdrukas, tipogrāfijas izcenojumi un rēķini par laikraksta drukāšanu.

Nekāda kratīšanas ordera vai kā tamlīdzīga, protams, nebija: izmeklēšanas tiesneši ir nopietni cilvēki, un no viņiem tik vienkārši - ar argumentu "mums gribas!" - lēmumu par kratīšanu izdabūt nevar. Tā nu abu "galveno speciālistu" vēlmju pamatojums bija atsaukšanās uz Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja likuma 9.1 panta 1. punktu un 10. panta pirmās daļas 4. punktu.

...

Par pasūtījuma publisku noformēšanu varam teikt paldies partijas Vienotība ģenerālsekretāram Artim Kamparam, kurš jau kopš savu *tumbočku* naudas fokusu laikiem ir apliecinājis spēju sākumā runāt un pēc tam domāt, kas tad ir sarunāts. "Primāri vēlamies noskaidrot, kas ir šā izdevuma finansētājs," - šis ir pilnīgi precīzs Arta Kampara publisks, lielā avīzē publicēts citāts dienu pēc Vienotība, PIETIEK! iznākšanas. Un minētais kungs pēc tam nav protestējis, ka būtu saprasts vai atreferēts ne tā. Tātad - mēs, varas partija un visiem zināmais KNAB politiskais "jumts", gribam precīzi zināt, kas ir maksājis par šo izdevumu. Un runa nav par tām kapeikām, ko izmaksā likumā minētā izplatīšana, - mēs, Kampars un Vienotība, gribam "primāri" zināt, kas ir finansējis šo izdevumu.

Tāds bija pasūtījums - skaidri un precīzi izteikts. Vienotība grib zināt. Likums to neparedz, bet Vienotība grib.

Un te ir tā izpildījums - politiskās policijas KNAB izpildījumā. Likums neparedz ierobežojumus drukāšanai, bet, tā kā saimnieks mums ir licis, mēs rakstām oficiālā pieprasījumā - izsniedziet mums visus dokumentus par drukāšanu.

Viss. Tā tas šai tiesiskajā valstī notiek. Te - pasūtījums, te - izpildījums, abi ir fiksēti un dokumentēti, tā ka izlocīties neizdosies.

Jūs jautāsi - un kā tad paliek ar visiem "gods pār varu" un beigu beigās elementāru KNAB darbinieku pašcienu? Vai tiešām tādai, teiksim, Solovejai, bažīgi atskatoties uz savu 73 tūkstošu eiro hipotekāro kredītu, ir tik vienkārši darīt to, ko liek politiskais saimnieks, lai cik tas būtu bezjēdzīgi un pretrunā ar likumu?"

2013.gada 10.aprīlī plašsaziņas līdzekļos publiskots, ka

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (KNAB) sācis resorisko pārbaudi par notikumiem pirms diviem gadiem, kad Ekonomikas ministriju vadīja tagadējais partijas Vienotība ģenerālsekretārs Artis Kampars: tad ministrija vairāk nekā 630 tonnu 95E markas benzīna pārdevusi par smieklīgu cenu – aptuveni 24,7 santīmiem litrā. Kaut gan ministrija norāda, ka šai cenai vēl klāt jāpieskaita degvielas akcīze, Latvijas valsts Kampara vadītās ministrijas personā no tai piederošā benzīna vienalga bija atbrīvojusies par ārkārtīgi lētu cenu – nepilniem 52 santīmiem litrā.

Saskaņā ar Ekonomikas ministrijas oficiālo informāciju 2011. gadā 1.februārī notikušajā izsolē tā izsolīja iepriekšējā periodā uzkrātās valsts naftas rezerves - 630,989 tonnas 95E markas benzīna.

Pārdošanas pasākumā, ko pati ministrija dēvēja par izsoli, piedalījās tikai divi dalībnieki, un, tā kā izsoles pirmais posms - atklāta mutiska izsole ar augšupejošu soli – „nebija sekmīgs”, otrajā posmā notika izsole ar lejupejošu soli ar slepeno cenu.

Rezultātā „izsolīto” gandrīz 631 tonnu benzīna par 205 012 latiem nosolīja SIA Euro Energo Company – šis Daugavpils uzņēmums agrāk bija saucies SIA DINAS un bijis saistīts ar skandalozo Dinaz grupu.

Tā kā 630,989 tonnās benzīna ir aptuveni 830 tūkstoši litru benzīna, vienkārši aprēķini rāda, ka tolaik Kampara vadītā ministrija benzīnu pārdeva par aptuveni 24,7 santīmiem litrā.

Ekonomikas ministrija, tagad lūgta komentēt šos Pietiek atklātos divus gadus senos faktus, norāda – esot svarīgi atzīmēt, ka „pie samaksas, par kādu tika pārdoti naftas produkti, jāpieskaita vēl akcīzes nodokļa nomaksa, kuru pircējs veica valsts budžetā (degvielas rezerves tiek turētas bezakcīzes režīmā)”.

Taču benzīna akcīze tolaik bija 269 lati par 1000 litriem, līdz ar ko pat ar akcīzi Kampara ministrijas rīkotās „izsoles” benzīna cena bija tikai nepilni 52 santīmi litrā. Tolaik benzīna biržas cena (bez akcīzes, protams) pasaulē bija aptuveni 51,4 santīmi litrā, bet cena mazumtirdzniecībā Latvijā – 85 santīmi par litru (bez PVN - aptuveni 70 santīmu).

Tātad starpība starp tirgus cenu un „Kampara cenu” bija aptuveni 18 santīmi par litru, kas nozīmē, ka valsts zaudējumi saistībā ar šo „izsoli” formāli bijuši aptuveni 150 tūkstoši latu (reāli - nedaudz mazāk, jo par mazumtirdzniecības cenu benzīnu pārdot nebūtu reāli).

Ne Kampars, ne Vienotības vadība šos faktus nav vēlējušies komentēt. Savukārt KNAB resorisko pārbaudi sācis pēc Pietiek iesnieguma saņemšanas.

Kā zināms, iepriekš KNAB ir veicis pārbaudes arī tādās skandalozās lietās kā Kampara *"naudas tumbočkas"* lieta un viņa partijas biedra Dzintara Zaķa nodokļu optimizēšana. Nevienā no tām KNAB nekādus pārkāpumus nav konstatējis.

2014.gada 17.martā tiek publicēta ziņa - kā jau prognozēts, gadu ilgušajā Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (KNAB) resoriskajā pārbaudē par notikumiem pirms trim gadiem, kad Ekonomikas ministriju vadīja tagadējais partijas Vienotība ģenerālsēkretārs Artis Kampars, nekādi pārkāpumi nav atklāti.

Visbeidzot, 2017.gada 9.novembrī “Vienotība” (nu jau bijusī) biedre Solvita Āboltiņa, atbildot uz jautājumu, kāds ir īstais iemesls jūsu izslēgšanai no partijas Vienotībai, norāda:

- Domāju, ka iemesls ir Vienotības jaunās valdes iekšējais mazvērtības komplekss un izdomātais stāsts «kamēr partijā būs Āboltiņa, tikmēr partija neatgūs sabiedrības uzticību». Āboltiņas rēgs joprojām klīda pa Latviju, un no šī rēga vajadzēja atbrīvoties. Otrs iemesls, manuprāt, ir Vienotības ģenerālsēkretāra Kampara milzīgā vēlme iegūt kontroli pār ekonomikas ministru Ašeradenu, izveidojot viņu par sev lojālu kompanjonu, lai apmelotu mani.

Pret mani, Aināru Šleseru, vismaz kopš 2009.gada (man nav zināms precīzs laiks) tika veiktas operatīvās darbības – ilgstoši noklausītas manas sarunas, iespējams, veikt

novērošana un tamlīdzīgi, un ierosināta krimināllieta par gandrīz visiem iespējamajiem izdomājumiem, jo, lūk, citiem procesuālajiem līdzekļiem to nevarot pārbaudīt. Notikušas dažādas procesuālas darbības, pat lūgta Saeima izdot kratīšanai. Taču neviens fakts nepastāvēja, kura dēļ šādas darbības būtu bijis jāveic. Acīmredzams secinājums, ka ilgstoši KNAB tika vadīts tikai un vienīgi izslēdzoši vienas šauras personu grupas interesēs, un pat tādi fakti, kuru esamību grūti apšaubīt, netika pārbaudīti ar Kriminālprocesa likumā noteiktajiem līdzekļiem, bet ļoti ātri pieņemot lēmumu par pārbaudes pabeigšanu pārkāpuma neesamības dēļ. Es uzskatu, ka tieši šie fakti liecina par t.s. "valsts nozagšanu" – reālā vara valstī piederēja šauram personu lokam, apvienojoties dažiem politiķiem un KNAB darbiniekiem. Jebkādi iesniegumi par konkrētiem politiķiem nonāca tieši KNAB, kur, manuprāt, sev vajadzīgā veidā attiecīgus lēmumus pieņēma J.Striķe un J.Jurašs. Personas nerīkojās dienesta interesēs, bet gan tikai savās interesēs vai pietuvināto politiķu uzdevumā, tādejādi nodarot ārkārtīgi lielu kaitējumu sabiedrībai un valsts pārvaldei. Šāds secinājums loģiski izdarāms arī tādēļ, ka minētās abas personas nekavējoties pēc darba attiecību pārtraukšanas ar KNAB, metās aktīvajā politikā un tagad ir "oficiāli" politiķi.

"Liepājas Metalurgs" administratora un "konsultanta" Prudentia Advisors daudzmiljonu honorāra saņemšanas par tā arī nenotikušo mantas pārdošanu neizmeklēšana

2013.gada 19.septembrī plašsaziņas līdzekļos norādīts, ka ir neizprotami, ka TAP plāna realizācijai ir izvirzīts administrators, kurš tieši vēlas, lai nevis tiktu novērsta valstiski svarīga uzņēmuma maksātnespēja un atjaunota tā darbība, kā arī darbavietas, bet gan - lai notiktu ļaunākais variants, jo tas esot personīgi izdevīgi, Pirmās pazīmes par Velmera personīga izdevīguma izvirzīšanu kā prioritāti TAP procesā ir "Liepājas Metalurgam" piederošā uzņēmuma "Sātiņi Energo LM" pārdotās kapitāla daļas.

Liepājas tiesa 10.septembrī noteica tiesisko aizsardzību finanšu grūtībās nonākušajam metalurģijas flagmanim "Liepājas metalurgs". 20.augustā pēc kreditoru nolīgta konsultanta "Prudentia Advisors" uzklaušanās tiesiskās aizsardzības pasākumu (TAP) plāna pieņemšanu atbalstīja arī Ministru kabinets. Taču arī pēc TAP pasākumu plāna apstiprināšanas, redzot, ka tas netiek pildīts, kreditori jebkurā brīdī var pieprasīt "Liepājas metalurga" maksātnespēju. LM tiesiskās aizsardzības plānā paredzēta atsevišķu LM meitas kompāniju daļu pārdošana, atsevišķu uzņēmuma cehu atdalīšana un darbinieku skaita samazināšana. Tāpat plānā paredzēts pārdot neizmantojamo kustamo un nekustamo mantu un, samazinot darbinieku skaitu, palielināt atlikušajiem darba samaksu par 95 latiem, pārtraukt "visāda veida sponsorēšanas aktivitātes, tai skaitā sporta un kultūras", bet Liepājas Ledus halli nodot nomā Liepājas pilsētas domei par 1 latu gadā.

2013.gada 1.oktobrī publicēts paziņojums “Jau ir pagājis turpat vesels mēnesis kopš TAP spēkā stāšanās, bet neviena no atbildīgajām personām - ne Velmers, ne Vilnītis - nav izpildījusi solījumus par uzņēmuma ražošanas atjaunošanu. Pretēji labiem uzņēmuma pārvaldības principiem, pēdējā mēneša laikā uzņēmumā ir turpināta mantas izsaimniekošana un iztirgošana, ko ar savu bezdarbību ir veicinājusi uzņēmuma vadība,”

Jau 2013.gada 12.novembrī administrators Haralds Velmers uzteica darbiniekiem darba līgumus, kopumā plānojot aptuveni pusotru tūkstoti darbinieku atlaist.

2014.gada februārī tiek norādītas aizdomas par Liepājas metalurga pārdošanas procesu Liepājas metalurga (LM) pārdošanu, kuras mērķis, iespējams, nav iegūt labāko cenu, bet nodot to konkrētam pretendētājam

2014.gada 5.jūnijā tiek publicēts “Vai tiešām Liepājas metalurga lēnā novešana līdz maksātnespējai bija tikai un vienīgi valdības neizlēmības un neizdarības rezultāts? Vai arī kāds pieredzējis Latvijas politbiznesa konsultants ir spējis precīzi prognozēt Valda Dombrovskas valdības lēmumu un neizlēmīgu - tieši to, kas uzņēmuma saimniekiem pagājušā gada sākumā bija vajadzīgs, lai vēl dažus mēnešus pasaimniekotu un paizsaimniekotu?”

...

Lai šo tālāko procesu varētu kontrolēt, ir vajadzīgs savējais administrators - un šeit tad parādās jēga šim dīvaini izvēlētajam un ilgi muļļātajam tiesiskās aizsardzības procesam, kurš atšķirībā no maksātnespējas procesa dod iespēju akcionāriem ar kreditoriem vienoties par sev vajadzīgo administratoru, kas būs atbildīgs par tālāku šī procesa īstenošanu.

Tāpēc ir svarīgi sagatavot un apstiprināt tiesiskās aizsardzības procesu, jo tādējādi tiek dabūts vajadzīgais administrators, kurš tad tālāk būs tas, kas īsteno visas nepieciešamās darbības. Tas nekas, ja vēlāk izrādīsies, ka tik ilgi lolotais un tiesas apstiprinātais tiesiskās aizsardzības process nemaz nav īstenojams un beigās tik un tā būs jāsāk maksātnespējas process, toties administrators šajā gadījumā paliks tas pats – vajadzīgais, kas tālāk veiks visas «iegūtā laupījuma» pārdales darbības.

2014.gada 7.jūlijā laikrakstā *Diena* tiek publicēts sekojošais:

Kāpēc ienesīgo AS Liepājas metalurģis (LM) maksātnespējas administratora amatu ieguva tieši Haralds Velmers? Līdz šim mazpazīstamā jurista profesionālās darbības ceļi ne reizi vien krustojušies ar partijai Vienotība pietuvinātiem cilvēkiem un šī politiskā spēka iecienītās konsultāciju kompānijas Prudentia amatpersonām.

Nekomentējamās sakritības H. Velmeram iekritusi arī ar Prudentia amatpersonām saistītu uzņēmumu maksātnespējas administrēšana. Piemēram, SIA ARKA investīcijas 16,67 procenti kapitāldaļu piederēja Prudentia valdes priekšsēdētājam Kārlim Krastiņam, kurš konsultāciju kompāniju pārstāvēja valdības slēgtajās sēdēs un sarunās ar LM kreditoru klubu un akcionāriem. Savukārt SIA Step-Rīga ceturtā daļa piederēja Jurim Birzniekam, kurš ir biznesa partneris citam Prudentia akcionāram Jānim Lielcepurem. Jāpiebilst, ka kādreizējais Prudentia direktors Jānis Reirs jau daudzus gadus ir viens no redzamākajiem Vienotības politiķiem. Savukārt administrators Kaspars Zeme, ar ko H. Velmers daļa juridisko biroju Rīgā, Krišjāņa Barona ielā, Vienotībai 2011.gadā ziedoja 2800 eiro.

Vai tā ir sakritība, ka H.Velmers tika gan pie S.Āboltiņas vīra biznesa, gan Prudentia pietuvinātu cilvēku uzņēmumu maksātnespējas administrēšanas un, visbeidzot, ieguva lielo lomu - Liepājas metalurgu? «Jūs man zvanāt un uzdodat tādus jautājumus, par kuriem es pat... Ne es varu tos komentēt, jo, pirmkārt, ar Prudentia pirmā iepazīšanās bija tikai pēc tam, kad tiku iecelts par maksātnespējas procesa administratoru [LM] un viņi bija kā konsultanti. SIA ARKA investīcijas procesu esmu vadījis, bet šajā gadījumā tur vispār nevienam nebija nekādas ietekmes - tas bija tīri no administratoru rindas rotācijas kārtībā iekritis uzņēmums, un man vienīgi bija iespēja no tā atteikties.» Dienai skaidro H.Velmers, apgalvojot, ka maksātnespējas administratoru iecelšanas process mūsu valstī notiekot saskaņā ar likumu un esot caurredzams.

2014.gada 24.augustā publicēts Maksātnespējīgās AS "Liepājas metalurģs" (LM) administrators Haralds Velmers (attēlā) atteicies par 555 000 eiro pārdot LM meitasuzņēmuma AS "Liepājas osta LM" akciju kontrolpaketi un par trīssarpus reizes mazāku summu - 150 000 eiro - pārdevis to pretendenta Konstantīnam Gončarovam

Līgumi, kurus Liepājas osta LM noslēgusi ar Liepājas speciālās ekonomiskās zonas pārvaldi, dod pietātņu nomas tiesības līdz pat 2028.gada 12.martam, rāda Velmera sagatavotais piedāvājums investoriem. Tāpat dokumentā uzsvērts, ka pirms krīzes Liepājas metalurģs sava ostas meitasuzņēmuma attīstībā 2011. un 2012.gados investējis 6 miljonus eiro. Tas, parāda, cik kārdinošs kumoss investoriem patiesībā bijis Liepājas metalurģa kādreizējais meitasuzņēmums ostas teritorijā, un, ka "par sviestmaizi" nav pārāk smagi teikts, salīdzinot uzņēmuma patieso vērtību iepretim tā pārdošanas cenai - 100 000 eiro.

Tajā pat dienā "Tas nav normāli!" tā ekonomikas ministrs Vjačeslavs Dombrovskis vērtē "Liepājas metalurģa" administratora Haralda Velmera izvēli pārdot par vairāk nekā trīs reizes lētāku cenu vienu no maksātnespējīgā uzņēmuma "Liepājas metalurģs" meitasuzņēmumiem.

Kā es saprotu, tad par administratora rīcību nekāds kriminālprocess netika sākts.

2015.gada 27.jūnijā tiek publicēts, ka pēc maksātnespējas procesa pārdotais un atjaunotais Liepājas metalurģs iestidzis līdzīgā situācijā kā pirms tam, turklāt kā vienīgais peļņas guvējs pagaidām uzskatāms piesaistītais maksātnespējas administrators Haralds Velmers, kurš atlīdzībā saņēmis 1 030 095 eiro (!).

Uzņēmuma zaudējumi tikai maijā vien pārsniedza maksātnespējas administratora saņemto atlīdzību.

2015.gada 10.septembrī *Ir.lv* tiek publicēts

Kamēr ministrijās tiek meklēti risinājumi jaunam valsts atbalstam, patlaban vēl līdz galam nav noslēdzies arī iepriekšējā ražotnes īpašnieka LM maksātnespējas process.

Tajā lielākais kreditors ar 74 miljonu prasījumu ir Valsts kase, kas finanšu grūtībās nonākušā LM vietā 2013.gada jūlijā samaksāja Itālijas bankai UniCredit S.p.A. uzņēmuma modernizēšanai ņemto un valsts galvoto kredītu. Kopējie atzīto kreditoru prasījumi ir par 196 miljoniem eiro.

Kā liecina administratora sniegtā informācija, lai gan formāli, «uz papīra» ir atgūti vairāk nekā simt miljoni eiro, praktiski valsts kā lielākais kreditors saņēmusi niecīgu daļu no tā, ko savulaik nācās samaksāt.

Kā tas iespējams?

No atgūtajiem 114 miljoniem eiro 107 miljonus veido darījums par LM pamatražotnes pārdošanu KVV Group — saskaņā ar vienošanos pagaidām ir saņemta tikai pirmā iemaksa 21,5 miljoni eiro. Kā tā tika sadalīta? Izrādās, vislielāko daļu veidoja LM uzturēšanas un pārdošanas izmaksas — 13,3 miljoni eiro. Lai arī uzņēmums maksātnespējas laikā neko neražoja, tā uzturēšana bijusi dārga. «Elektrības rēķini bija lieli, jo elektrības krāsni nevar izslēgt, lai būtu 100% drošs, ka tā saglabāsies. Bija nepieciešams nodrošināt ūdens cirkulāciju rūpnīcā un velmēšanas cehā, tika paturēta daļa darbinieku,» stāsta Velmers.

Vēl 2,32 miljonus eiro no šīm «uzturēšanas un pārdošanas izmaksām» veido atlīdzība, kas izmaksāta konsultantam Prudentia. Tās vadītājs Krastiņš konkrēto apmēru gan negribēja nosaukt, atzīstot, ka «lielās līnijās tie ir šie divi procenti» no uzņēmuma pārdošanas cenas — 107 miljoniem eiro. Vai divi miljoni ir adekvāta samaksa par šādu pakalpojumu? «Ņemot vērā sarežģītos apstākļus, kādi ir metalurģijā, cik sarežģīti vispār ir pārdot metalurģijas uzņēmumus gan 2014.gadā, gan arī šogad, es domāju, ka 2% ir ļoti adekvāti,» pauda Krastiņš.

No pirmās iemaksas, ko pircēji samaksāja par ražotni, tika izmaksāta atlīdzība arī maksātnespējas administratoram — 1,14 miljoni eiro.

Atskaitot maksātnespējas procesa uzturēšanas un pārdošanas izdevumus, atlīdzību Prudentia un administratoram, no KVV Group veiktās pirmās iemaksas pāri palika 7,1 miljons, kas tika sadalīti kreditoriem — visiem trim nodrošinātajiem kreditoriem atbilstoši to prasījumu proporcijām sadalīts 5,1 miljons eiro (Valsts kase attiecīgi saņēma 1,8 miljonus eiro), bet starp nenodrošinātajiem kreditoriem sadalīti 1,8 miljoni eiro. Nodrošinātie kreditori turpina gaidīt vēl aptuveni 108 miljonus, bet nenodrošinātie — 79 miljonus.

Tādejādi, lai gan uzņēmuma manta bija tikai *puspārdota*, jeb iesākts pārdošanas process un pirkuma maksa pilnā apmērā netika saņemta, tomēr atlīdzībās administrators un Prudentia Advisors saņēma pilnu honorāru, kas rēķināts no it kā jau notikuša darījuma, reāli izmaksāti vairāki miljoni euro atlīdzībā par to, ka iespējams pircējs samaksās vismaz 1-7 miljons. Tomēr, kā izrādījās, darījums tā arī nenotika, un uzņēmums nonāca iepriekšējā stāvoklī.

Manuprāt, šādā situācijā ne administratoram, ne konsultantiem nepienāktos atlīdzība par rezultātu (mantas pārdošanu), jo rezultāta taču nebija. Šī nauda bija jāatmaksā vai nu pircējam, vai nu jāsadala starp kreditoriem. Tomēr, nekāds kriminālprocess, manuprāt, par šo faktiski nepamatoto naudas piesavināšanos nav

ticis ierosināts. Arī šie fakti liecina par valsts nozagšanas pazīmēm un pirmstiesas izmeklēšanas kvalitāti, respektīvi, tās neesamību.

2016.gada 4.maijā publicēts sekojošais "Vai nu maksātnespējas administratoru Velmeru ģimene vienkārši „pievelk” naudīgus maksātnespējas procesus, kas saistīti ar uzņēmumu Liepājas metalurģu un tā satelītiem, vai arī ir runa par nepārprotamu un skaidru korupciju, - citādi nav iespējams izskaidrot faktu, ka pēc ienesīgā Liepājas metalurģa maksātnespējas procesa nonākšanas Haralda Velmera rokās nu par uzņēmuma Liepājas osta LM maksātnespējas administratori ir ierosināts iecelt Annu Velmeri.(Haralda Velmera sievu).

2016.gada 13.maijā tiek norādīts

“Valsts noslēpums

Visas šā darījuma finanšu aizkulises parastajiem mirstīgajiem vēl ilgi neuzzināt. Pērn valdība Liepājas metalurģa investoru piesaistes procesu atzina par valsts noslēpumu. Labākajā gadījumā šī slepenība ilgs piecus gadus, ja valdība nesadomās to arī turpmāk noslepenot.

Ko slēpt laikam ir. Mēļo, ka valdība ar KVV Group auklējusies tāpēc, ka tā draudējusi atklāt, kam un cik devusi kukuļus, lai tiktu pie Liepājas metalurģa pīrāga.

"Domāju, ka ukraiņi ieguva uzņēmumu par kukuli, un ne mazu. **Turklāt kukuli samaksāja gan rūpnīcas administrācijai, gan konsultāciju kompānijai Prudentia**" intervijā laikrakstam Vestji segodņa izteicies Lipmans.

Līdzīpašnieku arestē Ukrainā

Protams, atklāts ir jautājums, kādēļ KVV Group tik ļoti vēlējās iegūt Liepājas metalurģu. Atbilde uz to ir tikpat sarežģīta, kā censties uzminēt, kāpēc Krievija okupēja Krimu. Un šāds jautājums nav bez pamata.

Tikko Ukrainas Drošības dienests paziņojis, ka par separātisma finansēšanu arestējis bijušo Sevastopoles pilsētas padomes deputātu, Krimas KVV Group īpašnieku un Liepājas metalurģa līdzīpašnieku Jevgeņiju Kazminu.

Viņa vadītais separātiskais grupējums esot mēģinājis sagrābt Kijevas rūpnīcu Atek (2009. gadā slēgta buldozeru un ekskavatoru ražotne) un iznīcināt tur iekārtoto brīvprātīgo remontbāzi un pulka Azov mācību un treniņu bāzi. Vēl 2014. gada nogalē Kazmins rožaini klāstīja par savām iecerēm atjaunot Liepājas metalurģijas slavu.

2016.gada 24.maijā rakstīts Pagājušā gada martā Liepājā ražošanas atjaunošanai veltītajā svinīgajā pasākumā toreizējais finanšu ministrs Jānis Reirs ("Vienotība") sacīja, ka valdība neesot kļūdījusies izvēlē. *"Atrasts investors, kas spējis samērā īsā laikā atdzīvināt bankrotējušu uzņēmumu,"* tā viņš pacīlāts sacīja uzņēmuma darbības svinīgās atjaunošanas brīdī. Svinīgajā pasākumā prieku pāuda arī toreizējā Ministru prezidente Laimdota Straujuma ("Vienotība"), sacīdama, ka liepājniekiem atkal ir darbs. Bet jau pēc gada sākās masveida strādnieku atļaišana.

Ministru prezidents Māris Kučinskis (ZZS) publiski pauž - kādam būtu jāuzņemas atbildība par investora izvēli metalurģijas uzņēmumam "KVV Liepājas metalurģs", kurš gada laikā kopš darbības atjaunošanas pašlaik ir uz bankrota sliekšņa.

Taču patiesībā summa, ko Latvijas valsts un pārējie nodrošinātie kreditori - bankas - saņem no metalurģijas uzņēmuma Liepājas metalurģs mantas pircēju pirmās iemaksas, izrādās, ir tikai 5 145 989 eiro.

Pēc līguma noslēgšanas ar KVV Group un tās pirmās iemaksas saņemšanas atklājas, ka tās lielākā daļa - 13,33 miljoni eiro sadalīti kā finansējuma atmaksa par Liepājas metalurģa uzturēšanas un pārdošanas izdevumiem tiesiskās aizsardzības un maksātnespējas procesa laikā.

Savukārt uzņēmuma maksātnespējas administrators H. Velmers kā likumā noteikto atlīdzību par ieķīlātās mantas pārdošanu no šīs iemaksas saņēmis savu pirmo lielo maksājumu - 1 141 010 eiro (ieskaitot PVN).

2016.gada 4.jūlijā publicēts "Liepājas metalurģs": kurš un par ko ir vainīgs. XI daļa: noslēgums. Tajā, bez notikumu apraksta ir ietverti šādi Krimināllikuma panti par iespējamajām prettiesiskajām darbībām:

Krimināllikumā ir atrodami trīs panti, kas vistiešākajā veidā attiecas uz šo Latvijas valstij tik dārgi izmaksājušo "pasākumu".

197.pants. Nolaidība. Par darba pienākumu nolaidīgu pildīšanu, ko izdarījis uzņēmuma (uzņēmēj sabiedrības) vai organizācijas atbildīgs darbinieks vai uzņēmuma (uzņēmēj sabiedrības) vai organizācijas pilnvarota tāda pati persona, ja ar to radīts būtisks kaitējums uzņēmumam (uzņēmēj sabiedrībai), organizācijai vai ar likumu aizsargātām citas personas interesēm, - soda ar īslaicīgu brīvības atņemšanu vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

213.pants. Novešana līdz maksātnespējai.

(1) Par juridiskās personas maksātnespējas procesa subjekta novešanu līdz maksātnespējai nolaidības dēļ, ja ar to radīts būtisks kaitējums ar likumu aizsargātām citas personas interesēm, - soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, atņemot tiesības uz noteiktu vai visu veidu komercdarbību vai uz noteiktu nodarbošanos vai tiesības ieņemt noteiktu amatu uz laiku līdz trim gadiem.

319.pants. Valsts amatpersonas bezdarbība.

(2) Par valsts amatpersonas pienākumu nepildīšanu, tas ir, ja valsts amatpersona tīši vai aiz nolaidības neizdara darbības, kuras tai pēc likuma vai uzlikta uzdevuma jāizdara, lai novērstu kaitējumu valsts varai vai pārvaldības kārtībai vai ar likumu aizsargātām personas interesēm, un ja ar to valsts varai, pārvaldības kārtībai vai ar likumu aizsargātām personas interesēm radīts būtisks kaitējums, - soda ar brīvības

atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

(3) Par valsts amatpersonas pienākumu nepildīšanu, ja ar to izraisītas smagas sekas, - soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, atņemot tiesības ieņemt noteiktu amatu uz laiku līdz pieciem gadiem.

2016.gada oktobrī Saeimas Revīzijas komisija aicināja uz sarunu administratoru Haraldu Velmeru. Publikācijā norādīts Liepājas metalurga bijušais administrators pēc uzņēmuma pārdošanas saņēma miljona eiro honorāru, neskatoties uz to, ka pēc īsa laika metalurģijas uzņēmums atkal kļuva maksātnespējīgs. Saeimas deputāti tagad domā, ka maksātnespējas administratoru atalgojumam vajadzētu noteikt griestus, taču var prognozēt, ka idejai būs liela pretestība.

“Jau otro nedēļu pēc kārtas Saeimas deputāti cenšas saprast, cik lielus zaudējumus valstij nodarījusi grimstošā Liepājas metalurga glābšana. Kopējā ieguldītā summa ir 80 miljoni eiro un vēl jāatgūst teju 70 miljoni.”

Visbeidzot, par visām izdarībām kopsavilkums ir publicēts 2017.gada 19.septembrī:

KVV Liepājas metalurga manta ir praktiski tā pati, kas jau tika pārdota 2014. gada 2. oktobrī kā juridiski pavisam cita uzņēmuma Liepājas metalurģijas manta. Šis gadījums māca, ka reālajā dzīvē notikumi var pavērsties pavisam savādāk, nekā rakstīts juridiski pareizi noformētos dokumentos. Pašreizējā brīdī būtu pārsteidzīgi apgalvot pat to, ka visi par saistošajiem piedāvājumiem iesniegtie dokumenti ir nopietni domāti un nopietni ņemami. Uzdevums atpazīt ne vien dāsnāko, bet reāli izpildāmāko pircēju solījumu tiek dalīts starp G. Kori un valdību kā lielāko no KVV Liepājas metalurga kreditoriem. iepriekš ar Liepājas metalurga mantas pircēja izvēli varbūt kļūdījās, bet varbūt apzināti fiktīvu darījumu nokārtoja administrators Haralds Velmers un Laimdotas Straujumas vadītā valdība. Viņi par Liepājas metalurga pircēju starp vairākiem pretendentiem izvēlējās Ukrainas metāllūžņu apsaimniekotāju KW Group. Darījuma slēgšanas grafiks lielā mērā tika pakārtots tam, lai tobrīd valdošās partijās ar Vienotību un L. Straujumu priekšgalā varētu izmantot Liepājas metalurga pārdošanu savai reklāmai acumirkli pirms 12. Saeimas vēlēšanām. Rezultātā tika izveidots dzīvotnespējīgs uzņēmums KW Liepājas metalurģija, ar kuru saistītas problēmas uzeltas tagadējai Māra Kučinska valdībai. Neatkarīgi no tā, kādu izvēli attiecībā uz KW Liepājas metalurga pircējiem izdarītu G. Kora un M. Kučinska tandēms, ta tiks uztverta ar daudz lielāku neticību nekā iepriekšēja izvēle, ko personificēja H. Velmers un L. Straujuma.

Par savu darbošanos L. Straujuma pagaidām nes tikai politisko jeb nekādu atbildību, bet H. Velmers jāizstrīpo no Latvijas miljonāru saraksta, lai gan viņš skaitās saņēmis 1,03 miljonus eiro par Liepājas metalurga pārdošanu. Pēc tam viņš labticīgi atļāva ukraiņiem tērēt uz viņa rēķina elektrību pret solījumu atdot naudu tad, kad uzņēmums sāks strādāt un pelnīt, un tagad turpina tiesāties par nepilnu 600 tūkstošu eiro piedzīšanu. Protams, ka tādā situācijā nav noslēdzams Liepājas metalurģijas maksātnespējas un bankrota process.

Ukrainu pazušana no Liepājas diemžēl nenozīmē to, ka viņi ir pazuduši vispār. Valsts kanceleja, kas centralizējusi Latvijas Republikas pārstāvību starptautiskajos investīciju strīdos, vakar apliecināja Neatkarīgajai, ka KVV Group līdzīpašnieks Jevgeņijs Kazmins ir vērsies Starptautiskajā investīciju strīdu izšķiršanas centrā (International Centre for Settlement of Investment Disputes - ICSID) ar prasību, lai Latvija sedz zaudējumus, ko viņš šeit cietis. Prasītājs atsaucas uz Latvijas un Ukrainas ieguldījumu veicināšanas un aizsardzības līgumu. Valsts kanceleja prasības atvairīšanai izveidojusi darba grupu un piesaistījusi advokātu biroju Lalive.”

Secinu, ka, lai gan maksātnespējas process nav īstenots un uzņēmums nav ne sanēts, ne arī godprātīgi pārdota tā manta, tomēr administrators bez tiesiska pamata ir saņēmis ievērojamu atlīdzību vairāk kā viena miljona euro apmērā. Vēl jo mazāk saprotams, kādēļ kāda konsultantu kompānija Prudentia Advisors vispār ir saņēmusi atlīdzību vairāk kā 2 miljonu euro apmērā.

Šo, manuprāt, nepamatoto maksājumu rezultātā valsts kā kreditors ir saņēmusi būtiski mazāku kreditora prasījumu apmierinājumu un šo administratoram un konsultantam nepamatoti izmaksāto summu apmērā atzīstama par cietušo. Šīs darbības liecina par valsts nozagšanas pazīmēm un pirmstiesas izmeklēšanas kvalitāti, jeb tās neesamību vispār.

Turklāt, ja administratora tiesības ir vismaz formāli iekļautas likumā, lai gan netaisnīgas, bet ir, tad attiecībā uz konsultantu un tā nepieciešamību maksātnespējas procesā nekādas tiesību normas nav. Konsultantu sabiedrība tikusi izvēlēta bez konkursa, manuprāt, bet tiesiska pamata, un tai tika dota iespēja nopelnīt bez jebkādiem konkursiem arī daudzos citos ar valdības (politiskās partijas “Vienotība” valdīšanas laikā) īstenotos pasākumos.

Uzskatu, ka tieši šādi gadījumi nodara kaitējumu sabiedriskajām interesēm un tiešus zaudējumus valstij, jo pat apstākļos, kad darbs nav ticis izdarīts – manta nav izpārdota, pircējs pieprasa samaksāto pirkuma maksu un draud sūdzēts valsti starptautiskā arbitrāžā, tomēr neviens ne no administratora, ne no konsultanta Prudentia, manuprāt, nepamatoti saņemto honorāru tā arī neatprasa.

“Rēzeknes burtnīcinās” -

politiskās partijas Jaunais Laiks finansēšanas neizmeklēšana un tiesībsargājošo iestāžu rīcības pierādījumu (oriģināldokumentu) iznīcināšanā neizmeklēšana

Kā norādīts publikācijās, 2005.gada augustā VID veica pārbaudi Rēzeknes gaļas kombinātā, konstatējot nodokļu nemaksāšanu un grāmatvedības pārkāpumus. Uzņēmuma vadītājs un līdzīpašnieks bija partijas JAUNAIS LAIKS biedrs, tikko Rēzeknes domē ievēlētais deputāts Guntis Piteronoks.

Pēc gada, 2006.gada augustā laikrakstā "Neatkarīgā Rīta Avīze" tika publicēti G.Piteronoka telefona sarunu ierakstu atšifrējumi, kas veikti laikā, kad notika VID pārbaude. Sarunas liecināja, ka, iespējams, daļa no Rēzeknes gaļas kombināta neuzskaitītajiem ieņēmumiem ir izmantota partijas JAUNAIS LAIKS priekšvēlēšanu kampaņai Rēzeknē, kā arī Jaunais Laiks valdes locekļiem Ievai Zvejsalniciei bez maksas ir izsniegti gaļas izstrādājumi.

Pārbaudi neveiks arī prokuratūra, jo "burtnīciņas" publiskošana nav nodarījusi kaitējumu izmeklēšanas interesēm, informēja Ģenerālprokuratūras preses sekretārs Andrejs Vasks. Prokuratūra nav piedalījies "burtnīciņas" satura publiskošanā, piebilda Vasks.

2006.gada 27. augustā rakstīts:

FP 2005.gada 18.augustā veica pārbaudi RGK telpās Rēzeknē un konstatēja aplokšņu algu izmaksas par 14 876 latiem un 8939 latu nodokļu nesamaksāšanu. VID jau šā gada jūnija sākumā lūdza sākt kriminālvajāšanu lietā, taču prokuratūra to darīt atteicās. VID lēmumu apstrīdēja. Augusta sākumā Latgales tiesas apgabala prokuratūra lēmumu atcēla un nodeva lietu Rēzeknes pilsētas prokuratūrai.

Grīnberga sacīja, ka tiesībsargājošā iestāde, kuras rīcībā atrodas visi kriminālprocesa gaitā konfiscētie dokumenti un lietiskie pierādījumi, nav apliecinājusi, ka plašsaziņas līdzekļos publicētā "burtnīciņa" ir autentiska. Tādēļ VID nav tiesiska pamata sākt pārbaudi par informācijas noplūdi.

Turklāt visi kriminālprocesa materiāli, arī konfiscētie dokumenti, kopš 3.augusta vairs neatrodas FP.

2006. gada 10.augustā „Neatkarīgā Rīta Avīze” publicēja partijas „JAUNAIS LAIKS” Rēzeknes nodaļas vadītāja Gunta Piteronoka telefona sarunu ierakstu atšifrējumus. partijas „JAUNAIS LAIKS” amatpersona runāja ar citām šīs partijas ietekmīgākajām amatpersonām - partijas „JAUNAIS LAIKS” ģenerālsekretāru Grigoriju Krupņikovu, Saeimas frakcijas vadītāju Kārli Šadurski, aizsardzības ministra Einara Repšes padomnieci, partijas „JAUNAIS LAIKS” valdes locekli Ievu Zvejsalnicieci.

2006.gada 17.augustā sarunā ar Neatkarīgo L.Kulless izteica viedokli, ka Finanšu policijas izmeklētājiem ir izdevies savākt pietiekami pārliecinošus pierādījumus, lai celtu šo apsūdzību. Galvenie pierādījumi ir iegūti revīzijā Rēzeknes gaļas kombinātā, kas tika veikta apmēram pirms gada – 2005.gada 18.augustā. Drošības policija (DP) šajā datumā veica savu operatīvo darbu lietā par balsu pirkšanu pašvaldību vēlēšanām. DP ierakstītās G. Piteronoka telefona sarunas apstiprina, ka Finanšu policijai tiešām bija izdevies iegūt pierādījumus par aplokšņu algu maksāšanu un citiem finanšu pārkāpumiem. Sarunas liecina, ka Finanšu policijas rīcībā varētu būt

nonākuši arī JL melnās kases pieraksti. Katrā ziņā G. Piteronoks bija ļoti satraucies par šo pierakstu nonākšanu VID rīcībā un stāsta par to gan JL Saeimas frakcijas vadītājam Kārlim Šadurskim, gan kādam Grigorijam, kas varētu būt bijušais JL ģenerālsēkretārs Grigorijs Krupņikovs. No konteksta var secināt, ka informēti tiek arī kāds Dans un ekonomikas ministrs Krišjānis Kariņš.

No šīm sarunām redzams, ka PARTIJAS vietējais līderis - Rēzeknes nodaļas vadītājs – telefoniski informēja PARTIJAS augstākos līderus visas Latvijas līmenī, ka Finanšu policija viņa vadītajā uzņēmumā atradusi „mazu burtnīciņu”, kur pierakstīti izdevumi „partijas labā” un „izdevumiņi priekšvēlēšanu kampaņai”. Uz to norāda divi fragmenti no šīm sarunām:

Sarunu fragments

PARTIJAS JAUNAIS LAIKS ģenerālsēkretārs Grigorijs Krupņikovs: – Čau, nu kaut kas jauns i?

PARTIJAS JAUNAIS LAIKS Rēzeknes nodaļas vadītājs Guntis Piteronoks: – Nē es vienkārši... Nu, ko es varu pateikt. Ka, nu, viņiem ir tāda burtnīciņa, kur es esmu ņēmis un pierakstījis, kādiem mērķiem. Teiksim, nu, partijas labā un vēl kaut kādā. Nu, saproti, vot tāda huiņa.

Krupņikovs: – Jeij bogu.

Piteronoks: – Pizģec. Nu saproti, tāda maza burtnīciņa. Nevarēju, nu, bļēģ, nevarēju nobāzt. Pizģec, nu kā viņa, nu kā viņa nodirsās, es pat nevaru saprast. Traki, nu traki, es pat nevaru saprast, ko tagad darīt.

PARTIJAS „JAUNAIS LAIKS” Saeimas frakcijas vadītājs Kārlis Šadurskis: – Čau, Gunti.

Guntis Piteronoks: – Nu, čau! Nu ko es tev pateikšu, bļin. Man ir atteikuši, nu ko. Man ir atteikuši, es pat nezinu. Nu ko, atbrauca naktī trijos vai cikos, nolika uz ausīm visu kombinātu, visu te nozīmogoja. Visāduš papīrus te samētājušas bija kurvas, pašas atvaļinājumā aizgājušas, es nesaprotu. It kā, no kurienes tie papīri pat te uzradušies? Nu, bļāviens, neesmu es maksājis konvertā naudu, teiksim. Un, un... Un, un arī izdevumus, teiksim, šādu tādu naudu. Savu burtnīciņu biju paņēmis, teiksim. Nu un, teiksim, izdevumiņi priekšvēlēšanu kampaņai un vēl šis tas. Nu trako māja. Kas sapratīs, kas nesapratīs. Var jau arī nesaprast, ka priekšvēlēšanu kampaņai. Var jau būt drīzāk, ka nē – divi burti tur tādi. Vienīgi tas, ka es parakstījies par summām. Ir tāda figūra, tu zini. Ar Danu sazvanījos.

Kārlis Šadurskis: – Es ar Danu tūlīt tagad satikšos.

Guntis Piteronoks: – Jā, jā.

Sarunās minētas epizodes arī ar Ievu Zvejsalnieci par “kreisās” gaļas piegādi kādam privātam pasākumam pēc viņas lūguma.

Vienlaicīgi ar šīm publikācijām Ģenerālprokuratūra bija uzsākusi pārbaudi. Tomēr pārbaude uzsākta nevis par iespējamiem noziedzīgiem nodarījumiem, bet gan par faktu, ka plašsaziņas līdzekļos publicētas sarunas.

Ģenerālprokuratūras prokurors O.Pormalis bija norādījis, ka masu informācijas līdzekļiem ir aizliegts publicēt pilsoņu telefonsarunu saturu bez adresāta un autora piekrišanas un informēja, ka Ģenerālprokuroram ir tiesības ierosināt tiesā izskatīt jautājumu par masu informācijas līdzekļa darbības izbeigšanu, ja nav bijušas piekrišanas no telefonsarunu autoriem un adresātiem.

Kā es saprotu, lai iespējami klusinātu skandālu par valdošās partijas nodaļas vadītāja iespējamām nelikumīgām darbībām, tika ierosināta krimināllieta pret žurnālistiem par publikācijām un apstākli, ka šie žurnālisti nebija atklājuši informācijas avotus. Savukārt, objektīva un neatkarīga izmeklēšana par pašu faktu netika veikta. Tās vietā, manuprāt, KNAB īstenotas saskanotas darbības, kuru rezultātā tika iznīcināti iestādes rīcībā esošie pierādījumi (oriģināldokumenti).

Pēc Drošības policijas lūguma Rīgas Centra rajona tiesa U.Dreiblatam uzlika par pienākumu atklāt informācijas avotu 2006. gada 10. augusta Neatkarīgās publikācijai, kurā tika atspoguļotas Rēzeknes gaļas kombināta valdes priekšsēdētāja, partijas Jaunais laiks Rēzeknes domes deputāta Gunta Piteronoka telefona sarunas. Turklāt drošības iestādes draudēja, ka informācijas avota neatklāšanas gadījumā var tikt sākts kriminālprocess pret viņu.

Tā, plašsaziņas līdzekļos 2007.gada 5.februārī publicēts:

Neatkarīgajā publiskotās G. Piteronoka telefonsarunas liecināja par iespējamiem nopietniem noziegumiem. Šīs sarunas norisinājās uzreiz pēc Finanšu policijas pārbaudēm Rēzeknes gaļas kombinātā, kur tika atklāta virkne grāmatvedības pārkāpumu, kā arī neuzskaitītas 20 tonnas gatavās produkcijas. No publiskotajām telefonsarunām izriet, ka G. Piteronoks konsultējies ar vairākām personām, tostarp politiķiem un valsts amatpersonām, kā noslēpt Finanšu policijas atklātos pārkāpumus un kā neļaut informācijai par šiem pārkāpumiem nonākt presē. Tāpat no publicētajām sarunām var secināt, ka Finanšu policijas pārbaudes laikā izņemta «burtnīciņa», kurā, iespējams, pierakstīta partijas Jaunais laiks vajadzībām izlietotā nauda. Tas liecina par iespējamu partijas melnās kases pastāvēšanu.

2007.gada 9.augustā tika publicēta nākamā ziņa.

Kā var saprast no Ģenerālprokuratūras preses sekretāres atbildēm, neviena no tiesībsargājošām iestādēm tā arī neizmeklēja iespējamus likumpārkāpumus Eiropas naudas sadalē un Valsts ieņēmumu dienesta (VID) struktūrā, kurus pērnā gada augustā atklāja tā saukto Rēzeknes sarunu publikācija.

Jāatzīmē, ka toreizējam JL Saeimas frakcijas vadītājam Kārlim Šadurskim G. Piteronoks visai atklāti stāstīja, ka atbalstu priekšvēlēšanu kampaņā partijai ir apsolījusi kāda lietuviešu kompānija. Visticamāk, tā varētu būt E Energija, kas ir viena no SIA Latgales enerģija kapitāla daļu turētājiem. Tāpat K. Šadurskim tika stāstīts, ka no savas

puses JL apsolījis atbalstu "Ekonomikas ministrijā saistībā ar tiem trim miljoniem Eiropas naudas, kas viņiem ir sabremzēti, kuru viņi nevar dabūt priekš tā ceha izbūves". Šāda vienošanās esot panākta tikšanās laikā "pie Grigorija". Ja šāda vienošanās tiešām tiktu pildīta, šeit varētu saskatīt divus iespējamus likuma pārkāpumus: politiskās partijas nedrīkst saņemt finansējumu no ārzemēm; "sabremzētu" triju miljonu Eiropas naudas izgādāšana partijas sponsoriem, kur varētu saskatīt dienesta stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu.

Tobrīd ekonomikas ministrs bija JL pašreizējais līderis Krišjānis Kariņš, kurš tieši šo Rēzeknes sarunu dienā gatavojās apmeklēt Rēzeknes siltumtīklus. Šā uzņēmuma jautājumi tiek iztirzāti arī tajā G. Piteronoka sarunu daļā, kuru Neatkarīgā nespēja nopublicēt, jo DP nekavējoties to aizliedza darīt.

Iecienīta shēma

Kā var noprast no abu politiku sarunas, Eiropas nauda apsolīta pret atbalstu vēlēšanās - līdz ar to būtu saskatāma līdzīga shēma kā gadījumā ar "sabremzētās" naudas izgādāšanu firmai S&G, par kuru Ekonomikas policija pirms gada ierosināja kriminālprocesu. Jāatgādina, ka K. Kariņa pieņemtie lēmumi S&G ļāva iegūt vairāk nekā vienu miljonu latu no ES struktūrfondiem, lai gan ES naudas oficiālais dalītājs - Latvijas investīciju un attīstības aģentūra - S&G projektu bija noraidījusi. Pēc atbalsta saņemšanas S&G īpašnieki ziedoja lielas summas JL. KNAB informācija liecina, ka S&G īpašnieki arī šogad ir starp JL lielākajiem ziedotājiem. KNAB norobežojās no K. Kariņa lietas, lai gan amatpersonu iespējamo noziegumu izmeklēšana ir tieši minētā biroja kompetence. K. Kariņa lietas izmeklēšanu vairāk nekā gada laikā nav spējusi pabeigt arī Ekonomikas policija.

Kā es saprotu, tad faktiski nevienu no šiem notikumiem ar likumā noteiktajiem izmeklēšanas līdzekļiem neviena tiesībsargājošā iestāde tā arī neizmeklēja. Nevienš kriminālprocess netika ierosināts. Bet, ja nav kriminālprocesa, tad nav pieejami nepieciešamie izmeklēšanas līdzekļi. Pret tā laika vadošās partijas politiķiem nekādas likumā noteiktās pārbaudes kriminālprocesuāliem līdzekļiem netika veiktas. Savukārt, pret citiem, kā piemēram attiecībā pret mani, nekavējoties tika izmantoti visi "smagākie" ieroči. Turklāt, pretstatā lietā pret mani, kur pierādījumus cītīgi meklēja, bet neatrada, jo tādu nebija, tad lietā pret valdošās partijas politiķiem ne vien izmeklēšana netika veikta, bet pat oriģinālpierādījumi tika "nozaudēti".

2007.gada 30.oktobrī tiek rakstīts: *KNAB nav politiski neitrāls, bet ir pārvērsts par konkrētu politisko grupu instrumentu.*

KNAB manipulē ar izmeklēšanas rezultātiem, slēpj no sabiedrības jau pabeigtas lietas, lai izmantotu tās kaut kādiem KNAB vadībai vien zināmiem mērķiem konkrētā brīdī.

Izskatās, ka tieši šādi KNAB ir izrīkojies JL melnās kases jeb Rēzeknes burtnīciņu izmeklēšanas laikā. Kad Neatkarīgā publicēja informāciju par JL iespējamo melno kasi (tas izrietēja no Rēzeknes gaļas kombinātā konfiscēto burtnīciņu satura), ģenerālprokurors Jānis Maizītis 2006. gada 17.augustā, pamatojoties uz KNAB likumu, uzdeva iestādei organizēt pārbaudi, vai Rēzeknes gaļas kombinātā izņemtie materiāli

nesatur ziņas par politiskās partijas finansēšanas noteikumu pārkāpumiem un vai nav notikusi amatpersonas pretlikumīga dāvanu saņemšana no Rēzeknes gaļas kombināta.

2007.gada jūlija vidū Neatkarīgā lūdza KNAB atbildēt, vai KNAB ir izpildījis ģenerālprokurora doto uzdevumu. 19. jūlijā Neatkarīgā publicēja KNAB preses sekretāra Andra Vitenburga atbildi, kurš, vaicāts, kā sokas ar ģenerālprokurora uzdevuma izpildi, teica: "Noslēgums tuvojas. Daļā no Ģenerālprokuratūras uzdevuma pārbaude ir pabeigta, otrā daļā vēl ne." A. Vitenburgs apgalvoja, ka informācija par rezultātiem tikšot sniegta, kolīdz pārbaude būs pabeigta.

Tagad, 2007.gada oktobra beigās, KNAB preses pārstāvis Andris Vitenburgs aģentūrai LETA par Rēzeknes burtnīču lietu sniedz šādu informāciju: "Pārbaude pilnībā ir pabeigta un nodota arhīvā šā gada jūlijā."

Otrs pierādījums, ko ieguva Finanšu policija, bija pati melnā burtnīciņa, kuras kopija pēc kāda laika nonāca arī preses rīcībā. Burtnīciņā bija rakstīti vārdi un summas, bet blakus summām bija dažādu personu paraksti, kas liecina - burtnīciņa bija pavisam oficiāls dokuments. Atsevišķās ailēs preti summām bija ierakstīti tikai divi burti - JL.

Izvērtējot personu paskaidrojumus, argumentus un dokumentus, KNAB secinājis, ka "Finanšu policijas ierosinātās krimināllietas ietvaros izņemtajās kladēs norādītās atzīmes nav pietiekams pierādījums apgalvojumam, ka Rēzeknes gaļas kombināta līdzekļi tika izlietoti partijas JL reklamēšanai vai citu šīs partijas izdevumu segšanai".

2008.gada 8.janvārī tiek publicēta prokuratūras relīze - Ģenerālprokuratūras Personu un valsts tiesību aizsardzības departaments uzdevis Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (KNAB) priekšniekam izvērtēt biroja amatpersonu atbildību, pieļaujot SIA "Rēzeknes gaļas kombināts" (RGK) atsavināto klažu jeb "burtnīču" ar pierakstiem par neuzskaitīto līdzekļu izlietojumu oriģinālu iznīcināšanu, kuriem arī varētu būt nozīme ierosinātās pārbaudes lietas pareizā izlemšanā. Ģenerālprokurors Jānis Maizītis jau pagājušā gada novembrī puda savu neapmierinātību ar KNAB veiktās pārbaudes rezultātiem par Rēzeknes gaļas kombināta naudas izmantošanu partijas "Jaunais laiks" reklāmās, norādot, ka birojs neesot izpildījis visus prokuratūras dotos uzdevumus. Ģenerālprokuratūras Personu un valsts tiesību aizsardzības departaments, izvērtējot KNAB veikto pārbaudi, konstatējis, ka tā veikta nepilnīgi, un 2008. gada 4. janvārī uzdevis KNAB veikt papildu pārbaudi par iespējamiem politiskās partijas finansēšanas noteikumu pārkāpumiem.

2008.gada 25.februārī tiek publicēta ziņa, ka Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (KNAB) pabeidzis dienesta pārbaudi par biroja amatpersonu atbildību, pieļaujot SIA «Rēzeknes gaļas kombināts» (RGK) atsavināto klažu jeb «burtnīču» ar pierakstiem par neuzskaitīto līdzekļu izlietojumu oriģinālu iznīcināšanu. Dienesta izmeklēšanā nav konstatēti pārkāpumi KNAB amatpersonu rīcībā, aģentūru LETA informēja KNAB preses pārstāvis Andris Vitenburgs.

2008.gada 14.jūlijā tagadējais Tieslietu ministrs Dz.Rasnačs kā deputāts (TB/LNNK) plenārsēdes debatēs, kad tika izskatīts jautājums par A Loskutova atstādināšanu, pauda viedokli, ka *“līdz ar viņa /A.Loskutova/ aiziešanu no KNAB partijai JL zudīs indulgence, jo KNAB līdz šim izrādījis «neizprotamu vilcināšanos» gan Rēzeknes burtnīču lietā un Repšes darījumu izvērtēšanā, gan arī šajā gadījumā - jau gadu izvērtējot Dz. Zaķa rīcību, īrējot dzīvokli no sava brāļa. Dz.Zaķa lieta KNAB sāk rīkoties tikai pēc gada.”*

Vēl 2015.gada 22.decembrī portāls rakstīja, ka 2006.gadā KNAB toreizējā ģenerālprokurora Jāņa Maiziša uzdevumā bija spiests sākt pārbaudi, vai starp bijušā Jaunā laika biedra Piteronoka uzņēmumā Rēzeknes gaļas kombināts konfiscētajiem materiāliem atrodami lietiskie pierādījumi partijas melnās kases esamībai, - un arī par to, vai partijas valdes locekle, aizsardzības ministra padomniece Ieva Zvejsalnice bez maksas saņēmusi no uzņēmuma gaļas izstrādājumus.

Drošības policija bija ierakstījusi Piteronoka un toreizējā Jaunā laika Saeimas frakcijas priekšsēdētāja, tagadējā Vienotības valdes locekļa Kārļa Šadurska telefonsarunas, kurās Piteronoks cita starpā bija minējis, ka Finanšu policijas darbinieki konfiscējuši arī kādu "burtnīču", kurā pierakstīti "izdevumiņi priekšvēlēšanu kampaņai".

Savukārt KNAB apgalvoja, ka, kaut arī dokumenti kombinātā izņemti jau 2005. gadā, tam informācijas par šādas "burtnīças" eksistēšanu neesot bijis līdz pat brīdim, kad ierakstīto sarunu fragmenti tika publicēti medijos.

Pietiek pagaidām nav izdevies noskaidrot, ar kādu iegāsti un pamatojumu toreiz KNAB sāktā pārbaude ir tikusi izbeigta.”

Šo notikumu un faktu kopsakarā man radās nepārprotams viedoklis, ka KNAB nevēlējās izmeklēt un neizmeklēja iespējamās noziedzīgos nodarījumus par partijas Jaunais Laiks neatļautu finansēšanu.

Manuprāt, sarunu fragmenti nepārprotami liecina, ka tiesībsargi bija atraduši nopietnus pierādījumus – oriģinālu lietisko pierādījumu „burtnīču”, kurā partijas vietējais līderis ir „parakstījis par summām” –, kas liecina par nelikumīgu PARTIJAS „JAUNAIS LAIKS” finansēšanu. No sarunām ir redzams, ka partijas vietējais līderis grib panākt no partijas augstākajiem līderiem, lai viņi izmantotu savu ietekmi un palīdzētu izklūt rēzeknietim no nepatikšanām.

Bet tālākā notikumu gaita liecina, ka KNAB ir darījis visu, lai tieši šo aspektu - nelikumīgu partiju finansēšanu, kas ir jāizmeklē KNAB - padarītu nepierādāmu. Respektīvi, lai pēc iespējas pasargātu politisko partiju „JAUNAIS LAIKS”.

Kā es saprotu, tad partijas „JAUNAIS LAIKS” Rēzeknes līdera sarunas tika noklausītas un ierakstītas ne jau viņa uzņēmējdarbības („Rēzeknes gaļas kombināta” vadīšanas) dēļ, un tās neierakstīja Finanšu policija, kura veica kratīšanu „Rēzeknes gaļas

kombinātā” un tur izņēma virkni dokumentu, tostarp augstāk pieminēto „melno burtnīciņu”. Telefona sarunas ierakstīja Drošības policija divas dienas pirms atkārtotajām pašvaldību vēlēšanām Rēzeknē, kas notika 2005.gada 20.augustā. Proti, tieši PARTIJA „JAUNAIS LAIKS” un tās līderis bija iniciatori, lai par nelikumīgām atzītu 2005.gada 12.marta vēlēšanas Rēzeknē, jo esot konstatēta masveidīga vēlētāju balsu pirkšana. Tomēr vēlāk krimināltiesa konstatēja tikai atsevišķus gadījumus, kad vēlētāju balsis Rēzeknē 2005.gada 12.marta vēlēšanās tika pirktas. Tā nekādā gadījumā nebija masveidīga balsu pirkšana. Līdz ar to arī šajā situācijā var jau tajos gados redzēt nekritisku tiesībsargājošo iestāžu pretimnākšanu vienai PARTIJAI „JAUNAIS LAIKS”, kas izpaudusies pat tik svarīgā un sensitīvā jautājumā, kā vēlēšanu rezultātu atzīšana vai atcelšana kaut vai vienā pašvaldībā, kur ir jāvērtē, kas patiesībā ir vēlēšanu rezultātu reāla ietekmēšana – vai dažu neapzinīgu pilsoņu balsu nopirkšana, jeb tomēr tas, ka uz neapmierināto politisko konkurentu baumu pamata tiek atcelti visi vēlēšanu rezultāti.

Tādējādi ir redzams, ka neviens nav gribējis izvērtēt, vai arī šajā situācijā nav konstatējama „valsts nozagšana” tieši no PARTIJAS „JAUNAIS LAIKS” puses, kā nelikumīga vēlēšanu rezultātu ietekmēšana un/vai tiesu varas ietekmēšana.

Lai gan aizdomas, ka PARTIJAS „JAUNAIS LAIKS” amatpersonas veikušas noziegumus, bija nopietnas, tiesībsargājošās iestādes, kuras bija Ģenerālprokuratūras kontrolē un faktiskā vadībā, kā arī pati Ģenerālprokuratūra aktīvi vērsās nevis pret iespējamiem noziedzniekiem, bet gan pret tiem, kuri bija šo informāciju publiskojuši.

Kā tas izriet no publikācijām, tad „Neatkarīgā Rīta Avīze” saņēma Ģenerālprokuratūras Personu un valsts tiesību aizsardzības departamenta prokurora Agņa Pormaļa priekšrakstu, ka nav pieļaujama telefona sarunu publicēšana bez šo sarunu dalībnieku piekrišanas, bet, ja šāda publicēšana turpināsies, avīze tiks slēgta. Prokurors Pormalis, kā var saprast no dokumenta, pēc savas iniciatīvas uzsācis pārbaudi, vai, publicējot telefona sarunas, nav pārkāpta Satversme, Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību konvencija un citi likumi.

Kā secināms, Drošības policijas darbinieks, kurš bija noplūdinājis iepriekšminētos sarunu ierakstus (t.i., valsts noslēpumu), tika „izskaitļots” nekavējoties.

Kad 2007.gada 29.oktobrī pēkšņi parādījās ziņa, ka pārbaudes lieta Rēzeknes „burtnīciņu” pabeigta jau vasarā pierādījumu trūkuma dēļ, tad izrādījās, ka „burtnīciņa” un citi grāmatvedības dokumenti atdoti atpakaļ Rēzeknes gaļas kombināta amatpersonai, kura šos pierādījumus ir iznīcinājusi. Bet Valsts tiesu ekspertīžu birojs neveic kopētu parakstu ekspertīzi.

KNAB oficiāli taisnojās, ka sākotnēji birojam nav bijis vajadzīgs iegūt „burtnīciņu” oriģinālu, jo vispirms bijis nolemts aptaujāt iesaistītās personas, bet pēc tam jau bijis par vēlu. Uzskatu, ka šī versija neiztur nekādu kritiku, jo, kā jau teikts, KNAB pārbaudi Rēzeknes „burtnīciņas” lietā bija jāuzsāk 17.augustā, savukārt vienošanos

par sodu Rēzeknes gaļas kombināta amatpersonām tiesa apstiprināja 9. oktobrī un tikai pēc tam (visticamāk – pēc vairākām dienām) bija iespējams, ka pierādījumi tiek atdoti atpakaļ sodītajām personām. Respektīvi, KNAB rīcībā bija divi mēneši, kuru laikā varēja noskaidrot, kādi pierādījumi ir vajadzīgi – vai pietiek ar „burtnīciņu” kopijām, jeb vajadzīgs oriģināls.

Tikai tad, kad pēc šīs ziņas publiskošanas sākās jauns skandāls Rēzeknes „burtnīciņu” lietā, ģenerālprokurors uzdeva izvērtēt pašu KNAB darbinieku atbildību izmeklēšanas neveiksmē. Tomēr, kā jau norādīju, 2008.gada 25.februārī tika pabeigta arī papildus pārbaude, nekonstatējot pārkāpumus KNAB darbinieku rīcībā.

Sabiedrība ne tikai kā pieņēmumu, bet nu jau balstoties uz reāliem faktiem varēja konstatēt, ka KNAB „pārvērsts” vai pats pārvērties „par konkrētu politisko grupu”, no kurām vēlāk tika izveidota „Vienotība”, „instrumentu”.

Uzskatu, ka KNAB strādāja izteikti vienas politiskās partijas labā un, lai gan filigrāni, bet pēc būtības nelikumīgi iznīcināja pierādījumus. Tās saucamās “Rēzeknes burtnīciņas” bija reāli rakstveida pierādījumi, kuri tiesībsargājošās iestāžu apzinātas rīcības rezultātā tika pazaudētas (formāli ļaujot tiesai atdot tās apsūdzētajai personai iznīcināšanai). Par šiem apstākļiem netika ierosināta pat krimināllieta, lai gan attiecībā pret mani kriminālizmeklēšana par būtiski mazāk kaitīgiem pieņēmumiem notika vismaz sešus gadus un klāt jāpieskaita vēl operatīvās darbības. Galu galā, izmeklēšanas neesamību un nepietiekamo pārbaudes faktu konstatēja pat Ģenerālprokuratūra, bet acīmredzami nepieļaujamo, bet esošo tuvo attiecību dēļ starp politisko partiju Vienotība un KNAB reālo vadītāju J.Strīķi un J.Jurašu nekādas tālākās darbības nesevoja – KNAB pārbaudi nav veicis kvalitatī, bet tas arī viss.

Ievērojot iepriekš teikto, ar šo Komisiju

Lūdzu

1. Pārbaudīt faktus par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersonu bezdarbību un iespējamo KNAB (bijušo) vadošo amatpersonu J.Strīķes un J.Juraša ļaunprātīgo dienesta stāvokļa izmantošanu vismaz iepriekš norādītajās lietās, kuras saistītas ar politisko partiju “Jaunais Laiks” un “Vienotība” atbildīgajām personām;
2. Pārbaudīt faktus par valsts nozagšanas pazīmēm maksātnespējīgā “Liepājas Metalurgs” maksātnespējas procesa lietā, kuras ietvaros Latvijas valsts ir saņēmusi par vismaz 2`320`000 euro, kas izmaksāti konsultāciju sabiedrībai

Prudentia Advisers un par 1`140`000 euro, kas izmaksāti administratoram
H.Velmeram; Lūgt prokuratūru atzīt Latvijas valsti par cietušo.

Pielikumā: mediju monitorings.

Ar cieņu,

Ainārs Šlesers